

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. София, 03.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 14.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8800** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба от Е. Х., [дата на раждане], гражданин на М., ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 13-ОК/20.05.2022 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ), с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ не е допусната последваща молба, с вх. № УП- 5961/28.04.2022 г. на ДАБ до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради немотивираност и несъответствието му с целта на закона. Сочи се, че неправилно интервюиращият орган е възприел като недоказано наличието на проблеми от политически характер за жалбоподателя. В тази връзка се излагат твърдения, че представените с молбата писмени доказателства, разкриващи актуалната политическа обстановка в страната не са обсъдени. Счита за неправилен извода, че се касае за съществуващо многогодишно етно-религиозно напрежение, като обръща внимание, че новопредставените доказателства съдържат информация за осъществен през 2021 г. военен държавен преврат от хунтата, довел до въоръжени сблъсъци, насилие срещу мирното население, убийства на цивилни граждани и разрушаване на домове. Позовава се на Решение от 19 март 2019 г. на СЕС, според което не се позволява прехвърляне на лице в друга държава членка, ако там лицето би се оказало в състояние на крайна нищета. Искането до съда е за отмяна на акта и връщане на преписката на административния орган с указания за разглеждане на

молбата в производство за предоставяне на международна закрила.

В хода на устните състезания по делото, жалбоподателят чрез процесуалния си представител адв. Б., моли обжалваното решение да бъде отменено по изложените в жалбата съображения. Не претендира разноси.

Ответникът - интервюиращ орган при ДАБ, чрез процесуалния си представител юрк. П., изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че обжалваното решение е подробно мотивирано, обсъдени и анализирани са всички представени от жалбоподателя доказателства, след което органът е достигнал до извод, че молбата не следва да бъде допусната.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От съдържанието на административната преписка се установява, че за първи път Е. Х. е подал молба за международна закрила с вх. № 691 от 23.03.2013 г. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ /л.214/. Въз основа на молбата подадена от чужденеца е постановено решение № 2646 от 26.11.2013 г. на председателят на ДАБ /л.188/, на основание чл.75, ал.1, т.2, вр. чл.8 и чл.75, ал.1, т.4, вр. с чл. 9 от ЗУБ, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чуждия гражданин. С решение № 2533 от 14.04.2014 г. по адм. д. № 813/2014 г., Първо отделение, 18-ти състав, АССГ отхвърля жалбата на чужденеца срещу решението на ДАБ-МС. С решение № 7040 от 12.06.2015 г. по адм. дело № 9341/2014 г., Върховният административен съд оставя в сила решението на АССГ.

Е. Х. подал втора молба за международна закрила с рег. № 5961/25.03.2016 г. /л.176/, в която посочил, че има основателен страх да се завърне в страната си на произход. С решение № 25/ОК/29.03.2016 г. /л.174/, интервюиращият орган на ДАБ – МС не допуска последващата молба на чуждия гражданин до производство за предоставяне на международна закрила, поради липса на позоваване на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение. По подадената срещу решението на интервюиращия орган жалба, АССГ се произнася с определение № 2399 от 25.04.2016 г. по адм. дело № 3815/2016 г. /л.172/, с което отхвърля оспорването. След обжалване на горесцитираното определение, с решение № 5969/27.09.2016 г. по адм. дело № 6529/2016 г. /л.165/, АССГ отменя решение № 25/ОК/29.03.2016 г. на интервюиращия орган и връща преписката за ново разглеждане с указания по прилагането и тълкуването на закона.

Със заявление рег. № УП5961/11.10.2016 г. /л.161/, подадено в изпълнение на указанията на съда при новото разглеждане на преписката, чужденецът уточнява последващата си молбата за международна закрила, като излага твърдения, че изпитва страх за живота си при евентуално завръщане в М., поради религиозната си принадлежност. Заявява, че той и семейството му са били заплашвани, били подлагани на психическо и физическо насилие, както и, че къщата им била умишлено изгорена. Като ново обстоятелство посочва влошеното си здравословно състояние, изразяващо се в наличие на сърдечна недостатъчност, високо кръвно налягане и главоболие, получени вследствие на преживяванията, свързани с бягството му от М.. Посочено е, че при евентуално завръщане в страната му на произход няма да

получи адекватни лекарски грижи, поради лошото здравеопазване в страната му. След горните уточнения, с решение № 93-ОК/13.10.2016 г. на интервюиращ орган на ДАБ-МС, молбата на чуждия гражданин не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. С решение № 5069 от 31.07.2017 г. по адм. дело № 12354/2016 г., Първо отделение, 6-ти състав на АССГ /л.153/ е отхвърлена жалбата срещу решението № 93-ОК/13.10.2016 г. на интервюиращ орган на ДАБ-МС. Чуждият гражданин подал трета молба за международна закрила с вх. № КП-743 от 17.04.2018 г. на ДАБ-МС /л.140/, която мотивирал с рязко влошаване на ситуацията в М. през 2017 г., наличието на симптоми на посттравмично стресово разстройство, физиологични проблеми със сърдечната дейност, както и дългогодишното му пребиваване в Република България и успешното му интегриране в българското общество. С решение № 27-ОК/24.04.2018 г., интервюиращият орган на ДАБ-МС не допуснал последващата молба до производство за международна закрила, тъй като констатирал несъответствия в изложената от лицето бежанска история, отразена в протокол от проведено с чужденеца интервю. След обжалване на административния акт, с решение № 3801 от 05.06.2018 г. по адм. дело № 4889/2018 г., Първо отделение, 67-ми състав, АССГ отхвърля жалбата на Х. срещу решението на интервюиращия орган.

Видно от административната преписка, Е. Х. подал за четвърти път молба, вх. № РД09-761/25.06.2018 г. пред ДАБ -МС, с която поискал убежище в Република България. С решение № 9/2019 г. на Вицепрезидента на Република България, на чуждия гражданин било отказано предоставянето на убежище /л.96/.

С молба за международна закрила № УП 5961/03.09.2019 г. /л.91/, Е. Х. сезирал за пети път ДАБ-МС, като в същата не е посочил конкретни мотиви за искането си, освен религиозната си принадлежност. С решение № 43-ОК/11.04.2019 г. /л.88/ на интервюиращ орган при ДАБ-МС, молбата на чуждия гражданин не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила, поради непредставяне на писмени доказателства в указания от органа срок. С решение № 6467/01.11.2019 г. по адм. дело № 11167/2019 г. по описа на АССГ, съдът отхвърля жалбата срещу решение № 43-ОК/11.04.2019 г. на интервюиращ орган при ДАБ-МС.

С Е. Х. са проведени няколко интервюта, като прави впечатление, че в интервюто, проведено на 12.09.2013 г. /л.192/, чужденецът заявява, че се чувства дискриминиран в страната си на произход, поради религиозната си принадлежност. Споделя, че къщата на семейството му била запалена, както и, че той и семейството му били заплашвани, защото са мюсюлмани. За семейството си споделя, че бил на 4-5 годишна възраст, когато починал баща му, а майка му починала около 4 години преди интервюто. На стр.4 от протокола от проведеното на 02.07.2018 г. интервю /л.100/, Е. Х. заявява, че е роден в [населено място], където живял с майка си, баща си, двете си сестри и един брат до момента, в който ги нападнала група, свързана с армията и ги прогонила. Знаел, че майка му и баща му били убити тогава, а той успял да избяга. Няма информация за брат си и сестрите си.

Процесното административно производство е започнало по подадената последваща, шеста по ред, молба вх.№ УП-5961/28.04.2022 г. до ДАБ-МС /л.32/, с която Е. Х. е поискал предоставяне на международна закрила. Посочил е, че животът и сигурността в страната му на произход са застрашени. Като новонастъпили обстоятелства от съществено значение за личното му положение е счел извършен през месец февруари военен преврат от хунтата срещу управляващата демократична партия „Национална

лига за демокрация“ в държавата му Република М.. Посоченото от него събитие провокирало размирици между малцинствените групи и хунтата, които довели до сериозен въоръжен конфликт и гражданска война. Пзовава се на официално потвърждение от „управлението на бежанския лагер,,в Б., в което се посочвало, че правителството на М. го издирва, поради политическите му възгледи, а в случай на завръщане щял бъде арестуван и дори убит. Като новонастъпили обстоятелства, чужденецът изтъква обстоятелството, че се интегрирал в българското общество, полагането на труд и осигуряването му от работодателя, както и това, че спазва законите на Република България и е на разположение на официалните власти. Към молбата приложил официално потвърждение от „управлението на бежанския лагер“ в Б., с копие на товарителницата; Удостоверение и справка от НОИ за трудови договори и данни за осигуряване; разпечатки от интернет сайтове, на които била публикувана информация за преврата, военното управление и етническият конфликт на територията на М., препоръка и референция от български граждани, представени и прието по делото.

С оспореното в настоящото производство решение № 13-ОК/20.05.2022 г., на интервюиращ орган при ДАБ, не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила, последваща, по смисъла на § 1, т. 6 ДР ЗУБ по молба за закрила, рег. № УП 5961 от 28.04.2022 г., на Е. Х..

Ответникът е приел, че мотивите, изложени в последващата молба, са вече разгледани, както от административния орган, така и от съдебните инстанции по време на предходните производства. По отношение на представеното ново доказателство, представляващо потвърждение от „управлението на бежанския лагер“ в Б., интервюиращият орган е посочил, че в текста на документа е отбелязано посредством използването на изключително ниско ниво на владеене на английски език, че чужденецът е търсен от правителството, заради политическите му възгледи. От направения анализ на представения „официален документ“, интервюиращият орган е достигнал до извод, че никъде в документа не е посочено, че е издаден от официална институция, напротив, видно било, че същият е издаден от адвокат – нотариус на име С. М. Х. – магистър по търговия, бакалавър по право. Посочено е, че сериозно противоречие предизвиква обстоятелството, че документът е издаден от Република Б., като в тази връзка е посочено като абсурдно предположението, че бежански лагер, намиращ се извън страната на произход на лицето би имал каквато и да било информация, относно отношението на правителствените власти на М. към чужденеца. В мотивите на решението е отбелязано също, че хартията на документа била твърде износена, за да кореспондира с датата на издаването му. Съобразявайки гореизложеното, интервюиращият орган е формирал извод, че в случая може да се приеме, че документът е издаден от частно лице срещу искане за издаване на документ с въпросното съдържание.

По отношение на представените от чужденеца разпечатки от информационни сайтове за наличието на конфликти в М., интервюиращият орган е отбелязал, че само по себе си представянето на такъв тип информация от статии и публикации не е основание за оценяването на последващата молба като допустима по ЗУБ. От така представената информация, органът е посочил, че не може да достигне до извод, че единствено с присъствието на мианмарска територия чуждият гражданин би имал заявените от него проблеми и би станал обект на преследване. В мотивите си, органът отбелязва, че за да бъде допусната молбата до производство за международна закрила е необходимо

наличието на личен елемент, като в тази връзка посочва, че заявеното позоваване на етноса на чужденеца само по себе си не е причина за искането и допускането до производство за предоставяне на международна закрила и не може да се приеме за новонастъпило обстоятелство. С горните аргументи и на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ последващата молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

По делото е представена актуална справка относно Република Съюз М., вх. № МД-120/09.03.2021 г. на дирекция „Международна дейност“ към ДАБ-МС /л.300/, в която е посочено, че след извършен преврат на 01.02.2021 г. напрежението в страната ескалирало. Месец след преврата, военната хунта започнала да прилага непропорционални тактики на насилие и терор, подкрепени от разполагането на военни части за репресиране на мирни демонстрации – ситуация, подчертаваща спешна необходимост от съществени международни действия за предотвратяване на масово дестабилизиращо насилие.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – А. К., младши експерт в Регистрационно-приемателния център – [населено място], ПМЗ – „кв. О. купел“, определен за интервюиращ орган на ДАБ със заповед №РД05-301/13.04.2022 г. на председателя на ДАБ /л.20/.

Спазен е срокът по чл. 76б, ал. 1 вр. ал. 2 ЗУБ.

Съгласно разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ, преди да пристъпи към разглеждане по същество на последващата молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, според който подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. В срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: 1. допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила; 2. не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила /чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ/. Следователно, в производството по чл. 76б ЗУБ подлежи на преценка наличието на нови обстоятелства, както и дали чужденецът се позовава на някакви нови факти, които са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, като тези обстоятелства несъмнено следва да са свързани с разглеждането на въпроса дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

В случая не се спори, че подадената от Е. Х. молба за предоставяне на международна закрила рег. № УП-5961 от 28.04.2022 г. на ДАБ е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ.

Оспореното решение е издадено в съответствие с материалния закон. Правилен и обоснован е изводът на интервюиращия орган, че представеният от чужденеца

документ не съдържа белезите на официален документ, издаден от държавна институция. Дори и същият да е издаден от бежански лагер, каквито твърдения излага жалбоподателя, то в нито едно от проведените с лицето интервюта, същият не споделя, че е бил настанен в бежански лагер в Б.. Напротив, в първите три интервюта, проведени на 04.04.2013 г. /л.209/, 29.08.2013 г. /л.195/ и 12.09.2013 г./л.192/, чужденецът твърди, че заминал за Б. нелегално, тайно и там останал около един месец. В интервюто, проведено на 02.07.2018 г. /л.100/, отново заявява, че влязъл в Б. нелегално, но този път изложил твърдения, че останал там около 4-5 месеца, за да работи. Отделно от това, дори да се приеме, че чужденецът е пропуснал да сподели евентуалния си престой в бежански лагер в Б., то качеството на представения като официален документ, а именно: неговият издател и съдържанието му будят сериозни съмнения за автентичността на документа, поради което настоящият съдебен състав споделя изводите на интервюиращия орган относно обсъденото ново доказателство.

По отношение на втория аспект от молбата за предоставяне на международна закрила, а именно ескалиралото напрежение в страната му на произход след осъществен преврат на 01.02.2021 г., действително в представената по делото актуална справка относно Република Съюз М., вх. № МД-120/09.03.2021 г. на дирекция „Международна дейност“ към ДАБ-МС /л.300/ се съдържат данни, кореспондиращи с твърденията и представените от чужденеца писмени материали, съставляващи разпечатки от интернет сайтове, но както в представените от Х. материали, така и в справката е посочено, че се касае за сблъсък между хунтата и мирни демонстранти, като във всички представени по делото документи е посочено, че упражняваната репресия и актовете на насилие са насочени най-вече срещу протестиращи, политици, активисти и журналисти. В тази връзка, видно от представената информация за обстановката в М. е, че е налице ескалация на напрежението, породено от политически сблъсъци между две от водещите политически партии, след проведените парламентарни избори на 08.11.2020 г. и последващият преврат на 01.02.2021 г., като сблъсъкът засяга единствено ангажираните политически лица (политици, протестиращи, демонстранти). В проведените с жалбоподателя четири на брой интервюта, същият многократно е заявил, че не е членувал към политическа партия, както и, че не е имал проблеми с властите. Единственият посочен от Х. проблем се свежда до притесненията му, относно неговата религиозна принадлежност, но по този въпрос липсват данни за ескалиране на напрежението в страната му на произход, което да е вследствие на религиозна или етническа нетърпимост. Ето защо, настоящият съдебен състав приема, че съобразно правомощието, предвидено с чл. 13, ал. 2 ЗУБ, интервюиращият орган подробно е обсъдил представените с последващата молба документи и е формирал правилен извод, че представените в тази насока мотиви на жалбоподателя са вече разгледани, както от административния орган, така и от съдебните инстанции по време на предходните производства.

По гореизложените съображения жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от

нормата на чл. 81 ГПК във вр. с чл.144 АПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 20-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Х., [дата на раждане] , гражданин на М., срещу Решение № 13-ОК/20.05.2022 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет като неоснователна.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване и на протест.

СЪДИЯ: